

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2265

гр. София, 30.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 30.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **11106** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. § 2 ДР ДОПК.

Делото е образувано по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С 721-0085578/20.10.20 г., издадена от Л. П. Х.-началник отдел „ОД“-С. в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка „Запечатване на търговски обект“-магазин за спортни стоки, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

На 01.02.2021 г. Съдът, след проведено съдебно производство постанови Решение № 512 от същата дата, с което отхвърли изцяло оспорването по жалбата и осъди [фирма] да заплати на Отдел „ОД“-С. в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лв. (петстотин лева).

На 05.03.2021 г. е постъпила молба от адвокат И.-ПАК, преупълномощен от адв. Б., с искане да бъде изменено съдебното решение, в частта, относно юрисконсултското възнаграждение, което да бъде определено в по – малък размер, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Препис от молбата за изменение на съдебното решение е редовно връчен на ответника, който, със становище от 25.03.2021 г. е възразил, като от своя страна изразява становище, че съгласно чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат и тази специална норма не може да бъде дерогирана от нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, защото последната, по силата на § 2 от ДР на ДОПК се прилага субсидиарно, само за неуредените с ДОПК случаи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата е процесуално допустима, но по същество е неоснователна, предвид следното.

Съдът, предвид изхода на спора е определил в полза на Отдел „ОД“-С. в ГД „ФК“

при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, по реда и на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Причина за препращането към чл. 8, ал. 3 от наредбата е разпоредбата на чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, която е специална норма, по отношение нормите на ГПК, в частност – чл. 78 ГПК. Според ал. 3 на чл. 8 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, „за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лв.“. Предвид изложеното, Съдът не намира причина да измени решението си в частта на присъденото в полза на Отдел „ОД“-С. в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, в размер на 500 лева.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 248 ГПК, вр. чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. § 2 ДР ДОПК, Административен съд София – град, 71 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 05.03.2021 г., от процесуален представител на [фирма], за изменение Решение № 512/01.02.2017 г., по адм. дело № 11106/2020 г., в частта на определеното в полза на ответника юрисконсултско възнаграждение. Определението подлежи на обжалване по реда, по които подлежи на обжалване решението .

СЪДИЯ: